

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Der er noget, jeg længe har haft lyst til at spørge Dansk Folkeparti om. Hvilket niveau af EU går Dansk Folkeparti ind for: Den nuværende Nice-traktat, en af de forrige traktater, EF-pakken, eller skal vi meldes ud af EU?

Jeg har hørt mange forskellige meldinger. Det mest entydige, jeg har hørt, er, at man går ind for EU-pakken og ikke længere, den fra 1986. Men jeg synes, det er lidt interessant at vide af hensyn til den videre debat: Hvilket niveau af EU, hvis overhovedet noget, ønsker Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg synes jo, at spørgsmålet er lidt sigende om tankegangen, fordi man fra SF's side åbenbart har den her mentalitet med at tænke i kasser, altså at vi absolut i Dansk Folkeparti også skal definere vores ønsker til et europæisk samarbejde ud fra de kasser, der sådan er præfabrikerede, altså traktater, der er præfabrikerede.

Vi har faktisk den holdning i Dansk Folkeparti, at der er utrolig mange dele af det indre marked, som er meget, meget fornuftige. Der ved jeg så godt at hr. Ole Sohn vil komme og indvende: Jamen det her kan jo vedtages i det indre marked. Og der er det netop, at Dansk Folkeparti har den opfattelse, at nok er det fornuftigt med fri bevægelighed for arbejdstagere, kapital, tjenesteydelser og varer, jo, det er fornuftigt, men det skal altså ske i et omfang, der ikke er ødelæggende for de nationale modeller, som de enkelte lande har valgt at indrette sig efter. Det gælder arbejdstidsdirektiv, det gælder servicedirektiv, som det gælder på alle andre områder.

Derfor vil jeg ikke indgå i den diskussion. Jeg vil ikke acceptere kun at kunne diskutere internationalt samarbejde ud fra de præmisser, som på forhånd er fastlagt af EU, for de svarer altså ikke til de tanker om pragmatisk samarbejde, som vi gør os i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nej, men det var jo bare for at få det at vide, for det har altid været lidt svært at finde ud af, hvor Dansk Folkeparti står i forhold til EU-samarbejdet. Det vil jo altid fremme debatten, hvis man ligesom ved, hvad det er for et grundlag. F.eks. går SF ind for et meget stærkt, socialt Europa. Det kræver selvfølgelig en del reguleringer af

markedskræfterne, og der fornemmer jeg ikke helt at Dansk Folkeparti er. Det er sådan set mere et opklarende spørgsmål.

Lige til sidst som en hjælp til Dansk Folkeparti med henblik på at konkludere på debatten, tror jeg sådan set, det er meget klart, at Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre og SF klart har sagt, at det skal være værtslandsprincippet. Ministeren har ikke brugt ordet, men dog erkendt, at der er 90 pct. af det her direktiv, der skal laves om. Det er dog trods alt et skridt i den rigtige retning.

Det viser sig faktisk, at hvis man arbejder offensivt politisk og også manøvrerer konstruktivt, så kan man faktisk påvirke temmelig meget. Men det kræver selvfølgelig lidt politisk råstyrke.

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg er meget glad for, at hr. Ole Sohn rent faktisk tillægger Dansk Folkepartis beslutningsforslag så meget indflydelse, at det har ændret direktivet i EU 90 pct. Så synes jeg, det er mærkeligt, at hr. Ole Sohn ikke vil støtte det.

Så om det, hvor Dansk Folkeparti sådan sætter grænsen: Hvis nu hr. Ole Sohn fulgte, hvordan vi stemmer i Europaudvalget, så ville hr. Ole Sohn jo meget klart kunne se, at der er en sontring imellem de to sider, hvor man på den ene side har regler, der er befordrende for at hindre forhold, der i de enkelte lande er skadelige for det indre marked, altså regler, der er nationalitetsdiskriminerende, som sørger for at favorisere en national produktion eller et nationalt forhold i forhold til andre, hvor vi på den anden side stemmer imod de regler, der på en lang række områder simpelt hen søger at lave en harmonisering ud fra det blotte ønske om en harmonisering. Det er der, vi ser den klare forskel.

Vi vil gerne have et indre marked for de fire forhold, som jeg har nævnt, men vi ønsker altså ikke, at EU skal regulere landene på områder, hvor landene meget bedre kan regulere det selv. Og der er oprindelseslandsprincippet et udtryk for, at vi faktisk godt kan regulere løn- og arbejdsmarkedsforhold i Danmark selv.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er mere for en ordens skyld. Selv om det er sent, og jeg gerne indrømmer, at det, at jeg tager en enkelt kort bemærkning, kan føre til et langt foredrag fra hr. Morten Messerschmidt om for-